

נְשָׁמָה שְׁנֵתת בִּי

אֱלֹהֵתִי נְשָׁמָה שְׁנֵתת בִּי טְהוֹרָה הִיא.

אוֹתָהּ בְּרֵאת, אוֹתָהּ יִצְרֵת, אוֹתָהּ נִפְקֵת בִּי.

וְאוֹתָהּ מִשְׁמֵרֵת אֶת בְּקָרְבִי.

וְאֶת עֲתִידָהּ לְטֹלָה מִמֶּנִּי. וְלִהְיוֹתִי בִּי לְעֲתִיד לְבֹא;

כָּל זְמַן שֶׁהִנְשָׁמָה בְּקָרְבִי,

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ אֱמִי אֱלֹהֵתִי וְאֱלֹהֵת אֲבוֹתַי וְאֲמוֹתַי,

הַנוֹתֵנֶת דַּעַת בְּכָל הַנְּשָׁמוֹת;

בְּרוּכָה אַתְּ אֱלֹהֵי הַמְחַזְרֵרָה נְשָׁמוֹת לְפָגְרִים מֵתִים;